

Jeg tror i Virkeligheden — det vil jeg i alt Fald tilstaa for mit Vedkommende —, at vi i høj Grad have haft Vanskelighed ved at tage et bestemt Standpunkt og vælge enten det vestlige eller det østlige. Da Sagen for nogle Maaneder siden var til første Behandling, lyttede jeg med spændt Opmærksomhed til den Kritik, der fremkom mod Trafikministerens Forslag, og nogle af de fra forskellige Sider fremkomne Udtalelser forekom mig i høj Grad bestikkende. Vi huske udmærket godt, hvad der blev fremført mod Ministeriets Projekt: Vi skulde mod Vest, fordi vi derved kunde komme nærmere til det dybe Vand og faa en ganske anderledes fortrinlig Indsejling end den nuværende. Jeg tænkte nøjere over disse Ting og ved jo ogsaa, at det i Udvalget er overvejet meget nøje, men efter at have overvejet det og forhandlet frem og tilbage i Udvalget, er jeg alligevel kommen til det Resultat, at det vestlige Projekt ikke er saa fortræffeligt, som det er blevet fremstillet fra Flertallets Side.

Jeg vil bede ærede Medlemmer, som ikke have haft Sæde i Udvalget, se paa Planerne om Udvidelse af Esbjerg Havn. Det vil da vise sig, at disse Talemaader om at komme nærmere det dybe Vand og om en forbedret Indsejling i Virkeligheden fuldstændig ere faldne bort. For den Vesthavn, som Flertallet foreslaar, have vi Indsejlingen paa akkurat det samme Sted som nu og komme ikke det dybe Vand i Fod nærmere. Jeg synes, at det alligevel er Ting, vi maa lægge Mærke til, idet det viser, at det vestlige Projekt ikke kan foretrækkes. Naar saa endda Flertallet havde været konsekvent og bestemt havde holdt paa, at vi skulde have det vestlige Projekt, fordi vi skulde have den nordvestlige Indsejling, kunde jeg have forstaaet det — men det ere de altsaa gaaede fra —, for det var til at begynde med noget, som rørte mig, naar man talte om den nordvestlige Indsejling.

Det, der til sidst har bevirket, at jeg ikke har kunnet gaa med til den vestlige Plan, er den bestemte Udtalelse, vi gentagne Gange have faaet fra Vandbygningsdirektøren, hvori han bestemte udtaler sig mod denne Indsejling i det nordvestlige Hjørne. Jeg ved ganske vist, at en Mu-

lighed lægges aaben for denne Indsejling, men jeg tror, det vil være vanskeligt at gaa dertil en Gang i Fremtiden. Det forekommer mig, at vi maa tage Hensyn til den Indsejling, vi nu have haft i en Række Aar, og som i Virkeligheden til Trods for den Kritik, der fra alle Sider er rejst imod den, alligevel har vist sig at være en brugelig Indsejling, og den vil jo blive betydeligt forbedret efter det nu foreliggende Forslag.

Det forekommer mig ogsaa ret interessant at se den Erklæring, som er fremkommen i den sidste Tid fra Det forenede Dampskibsselskab. Jeg tror, det var det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der ved Sagens 1ste Behandling lyste efter, hvad Mening dette store Dampskibsselskab havde om den nuværende Indsejling, fordi det selvfølgelig vil have stor Betydning at erfare, hvorledes dette Selskab stiller sig til de to foreliggende Projekter. Det er, som sagt, en uhyre interessant Erklæring. Det viser sig, at Selskabet, uden at det i Virkeligheden vil tage Parti hverken for det ene eller det andet Forslag, i høj Grad fraraader det, som Flertallet tilraader: at nedbryde de nordre Moler. Det forekommer mig, at det godt kunde vise sig i Fremtiden at være ret skæbnensvangert at nedbryde disse nordre Moler, som ere opførte med stor Bekostning. Desuden viser det sig, at den Kritik, man har rettet mod de nordre Moler, idet man har paastaet, at Skibene løbe imod dem, i Virkeligheden er intetsigende, naar vi erfare: at den Skade, som er foraarsaget i de sidste Aar, kun andrager nogle faa Hundrede Kr. aarlig. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at tale med erfarne Skibsførere, deriblandt en, som har sejlet paa Havnen i nogle og tredive Aar. Han udtalte, at han var i høj Grad betænkelig ved, at nordre Mole skulde tages bort, fordi han tidt havde været glad ved den, idet han kunde lægge Skibet derover imod og saaledes faa vendt inde i Havnen.

Nu bliver der ogsaa sagt fra Flertallet, at naar vi gaa mod Øst, skal adskiligt af det nedbrydes, som i Fortiden har kostet ikke saa smaa Summer. Jeg skal indrømme, at der naturligvis er Ting, som skulde nedbrydes, naar man gaar mod Øst, men det vil ogsaa ske, naar man gaar